

Antoniewicz, Jerzy

"Mazowieckie Zakłady Rafineryjne i
Petrochemiczne w Płocku", L.
Chrapkowski, Płock 1967 : [recenzja]

Rocznik Mazowiecki 3, 490

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

łoby o ograniczenie powierzchni zbóż na rzecz roślin pastewnych lub przemysłowych, przed czym — jak dotąd — wielu rolników broni się w obawie, czy przy zmniejszonych zasiewach zbóż ich zbiór wystarczy na obowiązkowe dostawy i własne potrzeby (s. 378). Drugim czynnikiem wzrostu dochodów jest odpowiednie nawożenie mineralne i naturalne, a trzecim — właściwa agrotechnika łącznie z pomocą instruktorów rolnych, zwłaszcza w zakresie poradnictwa co do karmie-

nia inwentarza żywego. Widać przeto, że rozwój dochodów gospodarstw rolnych związany jest z właściwym, szerszym niż dotychczas ustawieniem hodowli.

Tak więc opracowanie inż. W. Chmieleckiego jest przyczynkiem drobnym, lecz cennym i pożytecznym, który zasługuje na uwagę zainteresowanych czytelników.

Stanisław Berezowski

Mazowieckie Zakłady Rafineryjne i Petrochemiczne w Płocku. Teksty opracował mgr inż. L. Chrapkowski; układ graficzny E. Balcerzak, Płock 1967, ss. 24 (nie numerowanych), 39 ryc. w tekście oraz 3 na okładce.

Z obowiązku kronikarskiego odnotowujemy tę pięknie wydaną broszurę, mówiącą o dziejach powstania i budowy oraz rozwoju kombinatu petrochemicznego w Płocku. Całość broszury jest podzielona na następujące części: 1) kombinat petrochemiczny, jego zatrudnienie oraz inwestycje towarzyszące; 2) budownictwo mieszkaniowe; 3) opieka socjalno-bytowa; 4) sport i turystyka; 5) szkolenie i kadry; 6) malarstwo, grafika i rysunek (dodajmy: kombinat i miasta).

Tytuły poszczególnych rozdziałów mówią same za siebie i nic tu nie trzeba dodawać. Jest rzeczą ważną, że kompozycja tego druku łączy współczesność z przeszłością. Zabytki Płocka są tu umiejętnie wyeksponowane razem z budowlami nowoczesnymi i in-

stytucjami socjalno-bytowymi. Obok tego widoczne są same obiekty przemysłowe płockiej petrochemii w nienatrętnym powiązaniu graficznym z zabytkami. Dlatego też należy wyrazić wdzięczność nakładcy tej broszury za powierzenie jej opracowania pod względem tematycznym i graficznym tak kulturalnym autorom i twórcom całości publikacji.

Broszurę pt. „Mazowieckie Zakłady Rafineryjne i Petrochemiczne w Płocku” bierze się do ręki z przyjemnością i zaciekawieniem. Jest to przykład dobrej roboty edytorskiej i propagandowej. Oby takich broszur było więcej w naszym życiu gospodarczym nie tylko na Mazowszu płockim.

j. ant.